

Jakub vymyslel modlitbu

Jakub se na zahradě před domkem houpá na houpačce a povídá si pro sebe do rytmu: Já jsem tu. Ty jsi tu. My jsme oba tu. A ještě jednou. Já jsem tu. Ty jsi tu. My jsme oba tu. Platí!

Pak nechá houpačku dohoupat, dokud se nezastaví: A když už se nic nehýbe, tak to taky platí. Tak já jsem tu. Ty jsi tu. My jsme oba tu. Vychází to!

Pak se začne znovu houpat: Já jsem tu. Ty jsi tu. My jsme oba tu. Super!

Tatínek se vrací z práce a uslyší, co si Jakub povídá: Jasně, že jsi tady, Jakube.

Jakub se nenechá rušit: Ahoj! ...Já jsem tu. Ty jsi tu. My jsme oba tu.

Tatínek se zastaví: Copak je to za nové rozpočítadlo?

Jakub: To není žádné rozpočítadlo! To je něco úplně jiného! To je modlitba, kterou jsem právě vynalezl!

Tatínek udiveně: Modlitba?!

Jakub: Jo. Modlitby ze školky jsou nudné. A večer doma taky. Jsou pořád stejné, nebo když ujdou, tak se hodí třeba jen k jídlu nebo na ráno, když nemám čas. Vynalezl jsem modlitbu, která se hodí ke všemu. Řeknu ti ji.

Tatínek: No, to jsem zvědavý.

Jakub: Dobrý Bože! Já jsem tu. Ty jsi tu. My jsme oba tu.

Tatínek nechápavě: No. A dál?

Jakub: Dál už nic. To přece stačí.

Tatínek: Tak, to jsem ještě neslyšel.

Jakub vysvětluje: Přece když řeknu: Dobrý Bože, pomyslí si: Aha, Jakub mě volá. Musím jít za ním. Já jsem tu. Ty jsi tu. Jasně, ne? Bůh je přece všude – maminka to říkala.

Táta souhlasně pokývá hlavou: Jasně, maminka má pravdu.

Jakub: No, a když já jsem tu a Bůh je tu, tak jsme oba tu – to je hezké, ne? A navíc to platí pořád. Při hraní, při jídle, při houpání, dokonce, i když nic nedělám – právě to testuju!

Tatínek se zamyslí: Vypadá to, že máš pravdu.

Jakub hrdě: Jestli se ti moje modlitba líbí, dám ti ji.

Tatínek překvapeně: Ó, děkuji!

Jakub: Myslíš, že se ti bude hodit taky do práce?

Tatínek: Myslím, že ano.

Jakub: A do autobusu?

Tatínek: Myslím, že taky.

Jakub: Víš co, tati, hned zítra to otestuj a večer mi povíš, jestli to vyšlo.

Tatínek: Tak dobře. Uděláme pokus.

Jakub se ujišťuje: Ale, tati, zapamatoval sis to dobře?

Tatínek: Jasně. Dobrý Bože, já jsem tu. Ty jsi tu. My jsme oba tu.

Přeloženo s laskavým svolením autora.

Jäggle, M. – Mayer-Skumanz, L. (1995) Mit Kindern über den Glauben reden.
Innsbruck – Wien: Tyrolia-Verlag.

Otázky pro chytré hlavy:

Líbí se ti Jakubova modlitba? Proč ano? Proč ne? Je na ní něco zvláštního?

Myslíš, že má Jakub pravdu, když říká, že se jeho modlitba hodí ke všemu?

Opravdu platí, že Bůh je tu, když jsi tu?

Co je to vůbec modlitba?

